

uidebatur ; responderunt placuisse illis admodum, et iterum benedictione accepta discesserunt.

Finis.

- 54, f. 110. 2. *Responsio ad ea quæ obijciuntur de Familiaritate quorundam sacerdotum cum Magistratu Hæretico in Anglia, et quod aliqua libertate ab ijs fuerint donati, et quod ab ijs viaticum acceperint.*

54, f. 110b. Accusati quidam ex nostris, et Londinum è carcere Vuisbecensi uocati, quod contra caput Reginæ conspirassent, cum quodam qui ex Hispania à Iesuita quodam Anglo se missum ad hoc^a confitebatur, durissimoque et seuerissimo examini eo nomine subiecti, ità se de obiectis criminibus purgarunt, ut non solum se liberos, et omni huius accusationis suspitione uacuos esse ostenderunt, uerum etiam et se et ex fratribus suis quamplurimos nihil unquam aut tentasse aut cogitasse contra statum Regni politicum aut Reginæ salutem demonstrarunt ; protestatique sunt a Summo Pontifice a quo missi erant sibi ser[io] et instanter interdictum fuisse ne rebus se politicis aliquando immiscerent,^b quibus mota regina permisit, ut ex patribus alios liberarent è uinculis, alios adhuc liberos itineris comites haberent, Romamque pergerent, partim ad aliquas suas dirimendas controuersias, partim ut illi satisfaceret an quæ in Anglia contra Regni statum à quibusdam tractata auctoritate Pontificia fuissent facta necne : quod si hac illam suspitione Summus Pontifex liberaret, spem dedit certissimam de aliquo in fidei negotio liberiori progressu, et grauioris persecutionis relaxatione, neque preterea quicquam à nobis cum magistratu heretico unquam est actum, nisi

^a See note, vol. i. p. 122. Among other absurdities Squiers in his examination before the law officers in London (Cal. Dom. Eliz. Oct. 19, 1598), with unconscious irony makes Father Walpole say " he would write to Dr. Bagshaw at Wisbeach Castle as he knew all the courses of the Jesuits." The indignant Doctor found no difficulty in establishing his own innocence, but he does not seem to have suspected the possible innocence of Walpole.

^b I do not know of any such papal prohibition forbidding the missionaries to meddle with political affairs. The Jesuits, however, on their joining the mission in 1580 received from the superiors of their order the strictest injunctions to that effect.

quod in totius ecclesiæ beneficium sine ullius iniuria aut preiudicio redundet. Si qui sint, qui secus factum existimant, producant in scriptis suspicionum et rationum suarum capita, quibus summa cum fide et simplicitate libentissimè satisficiemus.

Tantum autem abest, ut à magistratu heretico uiaticum minimum aliquod subsidij pro hoc itinere conficiendo acceperimus, ut libros, supellectilem, omniaque nostra Ecclesiastica ornamenta uendere, æreque alieno nos obstringere simus coacti, ut tandem ad pedes Sanctitatis suæ nos sisteremus ad controuersias istas penitus delendas et dirimendas, ut Catholici in Anglia interna saltem pace et concordia perfruantur.

3. *Responsio ad ea quæ obijciuntur de variis nostro nomine Impressis Libr's.* 54, f. 111.

In confesso, et liberrimè profitemur duos libros à fratribus nostris esse editos, unum Sanctitati suæ,^a alterum Ill^{ms} D'nis Inquisitoribus dedicatum,^b idque nostro tum consensu tum consilio in quibus nihil contra fidem aut bonos mores contineri speramus in quorum altero præfixæ sunt rationes, quibus adducti, seu potius coacti, ad prælium confugimus. De alijs uero libris, quos in nomine sacerdotum secularium nonnulli editos esse dicunt, et hereticas continere expositiones, absque omni nostro consensu et notitia impressos et publicatos esse sanctissimè protestamur,^c et si qui huiusmodi extant libri, aut omnino conficti sunt, et sub falsis

^a *Declaratio motuum ac turbationum quæ ex controversiis inter Jesuitas, iisque in omnibus faventem D. Georgium Blackwellum Archipresbyterum et Sacerdotes Seminariorum in Anglia, ab obitu ill^{mi} Card. Alani piæ memoriæ, ad annum usque 1601. Ad S. D. N. Clementem octavum exhibita etc.* By J. Mush.

^b *Relatio compendiosa turbarum quas Jesuitæ Angli una cum D. Georgio Blackwello . . . concivere . . . sacrosanctæ inquisitionis officio exhibita, etc.* By Dr. Bagshaw.

^c The books in question were mainly from the pen of William Watson. They were published after the departure of the appellants to Rome, and when known were repudiated by the more moderate men of their party. Even Bagshaw, the author of the *True Relation*, expresses his disapproval of Watson's tone.